

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 7492/2022
20.07.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Весне Станковић, Јелене Ивановић и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Милош Пећић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Ненад Максимовић, адвокат из ..., ради раскида уговора, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3363/21 од 10.02.2022. године, у седници одржаној 20.07.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3363/21 од 10.02.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3363/21 од 10.02.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Петровцу на Млави, Судска јединица у Жагубици П 912/21 од 27.10.2021. године, првим ставом изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле и раскинут уговор о поклону Ов 1176/2012 од 25.04.2012. године оверен у Основном суду у Пожаревцу, Судска јединица у Жагубици, закључен између сада пок. ВВ из ..., као поклонодавца, чији је правни следбеник тужиле и тужене, као поклонопримца, због неиспуњења уговорне обавезе издржавања од стране тужене, а одбијен раскид овог уговора по основу трајно поремећених односа између уговарача. Другим ставом изреке, обавезана је тужена да тужиле накнади трошкове поступка у износу од 90.450,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3363/21 од 10.02.2022. године, првим ставом изреке, одбијена је жалба тужене и првостепена пресуда потврђена. Другим ставом изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова поступка поводом изјављене жалбе.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужиле је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20)

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тужбеног захтева је раскид уговора о поклону. О основаности захтева тужиле за раскид спорног уговора, побијаном одлуком одлучено је уз примену материјалног права које не одступа од примене права у правноснажно окончаним поступцима са тужбеним захтевима као у овој правној ствари. Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној по члану 404. ЗПП, будући да су питања на која се указује као спорна, везана за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, а побијана другостепена пресуда је у складу са судском праксом и правним схватањима. Осим тога, ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, док се указивањем на правну природу спорног уговора уз оспоравање активне легитимације тужиле, заправо оспорава утврђено чињенично стање, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној ради разматрања правног питања које је у интересу равноправности грађана и ради уједначавања судске праксе, због чега је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради раскида уговора поднета је 13.08.2018. године, а означена вредност предмета спора у тужби и у уводу првостепене пресуде је 10.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на ненувчано потраживање, у коме означена вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија тужене недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Марина Милановић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**